

UČITELJU

i tebe smo dakle lepo
brizno preparirali
mrtva ptico
poput kakvog
egzotičnog trofeja

HOMMAGE A GERGELY BERZEVICZY

nenenenenenenenenenenenenenenenene
nenenenenenenenenenenenenenenenene
nenenenenenenenenenenenenenenenene
nenenenenenenenenenenenenenenenene
NECUSEDOPASTInenenenenenenenenene
eeeeeeeeeeeeeeSVAKOMCITAOCUnenenen
alialialialialialialialialialialialialia
lialialiNIMENISENEDOPADASVAKIččččč
ččččččččččččččččITALACcccccccccccc
nenenenenenenenenenenenenenenenene

KAKO, KAKO NE

tokom godina prilično se
nataložilo
gvožđa u organizmu
možda od vode iz bunara

radničkapesnicagvozenoudara
čeličimosedraga
rekoš ženi
još koliko prekuje

jutros se probudim
čitam da je načinjen
najveći magnet na svetu
osećam se malo neobično

ELEGIJA

Pesma je proždrljiva. Izela je sve
okolo naokolo.
Zapalila za sobom
sve mostove.
Temerin? Zanzibar? Frankfurt?
Furt, furtom-furt,
dokle će još u našim ušima da pupe
fini roščići,
teško nama pitomima, teško nama
budalama, množi se
valja se, uvećava se čir
savršenstva.

Kad umiru
neka žive

elizijumski faktori, pučkajući, pućpućpuć,
mudri
neoarkadijski poe-traktori. Pesma je
nezasita. Sve je već izela. Kao što su
na mrazu, bradati rinocerosi izeli crveni
kukuruz.
Al' su se posle razbežali.

(PROUČAVAM TE)

proučavam te postaješ
sve složeniji
a ja se sve više pojednostavljujem
viknuo bih iz suvog grla

(ČAPLJE)

čaplje kruže nad gradom
u ogledalima izglancanih brijačnica
blješte njihova brušena krila
otvaraš prozor
padam ničice pred tvoje noge majko

NA RASTANKU

pogledajte dobro neobičnu liniju
mog lica mojih usana zaleđenu
plavetnost mojih slabovidih
očiju i moj lopatom
izranjavljen dlan
da biste ih prepoznali

S mađarskog preveo V. Arpad

Svetlost iz Egipta

petar gudelj

Svjetlost iz Egipta.
Svjetlost iz zemlje.

Foton.
Faeton.

Kroz Mrtvo zvono.
Kroz tvoju čeonu kost.

U Minčetu.
U tvoju očnu duplju.

Korpus svjetlosti.
Korpus Kristi.

Kroz dubrovačke topove.
Kroz trope.

Iz topa se izvila loza
i na čelo ti spustila grozd.

Zamijesi zemlju i mjesječinu.
Ispeci kruh.

Razlomi tijelo.
Daj da te jedu.

Sraz egipatskog fotona
s jezgrom tvoga mozga.

Sva egipatska svjetlost
prometnu se u materiju.

Anubius
zaronio lice u tvoj mozak.

Zrna pšenice.
Zrna svjetlosti.

S egipatskih piramida.
u dubrovački zid.

Pšenični luk

iz kraljevskih grobnica
u tvoje očne jame.

OSTRVO

vuk milatović

PERSPEKTIVA

Gledam jedno veliko drvo
Gledam njegove dugoruke grane
Gledam njegovo siino lišće
Još u pupoljku izrezbareno
Gledam sitne žilice
U šaci peteljke
Gledam tačku odakle
Izbija iz života
Mala lisnata kresta
I više ne vidim ništa.

ČAŠA

Iskušeničkim bezumljem
Utvrdjuje oblik, sadržinu
Nestvarnim istinama,
Čvrsto se držeći za sto
Bezdnom svoje unutrašnjosti.

U sveopštoj poslušnosti
Nikada sebe ne može da savlada.

Zapovednički
Život pretvara
U gorak zalogaj samopouzdanja.

Dostojna neobjašnjivog smisla
Usred pustinje.

OSTRVO

Gde svetlost nikada ne umire
Gde je duh uvek izvagan
Gde savršenstvo je dokono
Gde munja blesne i pamti

Gde nepoznato je obmana
Gde ljubavi su sažete

Za nagosti života.

